

Statsforvalteren i Oslo og Viken
Sekretariatet for rovviltnemnda region 4
Epost: sfovpost@statsforvalteren.no

Vår ref:

Deres ref: 2021/3121

Rakkestad, den: 15.03.2021

Ny forvaltningsplan for store rovdyr – region 4, innspill fra NJFF Akershus og NJFF Østfold

Innledning

Norges Jeger- og Fiskerforbund Østfold og Norges Jeger- og Fiskerforbund Akershus representerer til sammen 18043 medlemmer fordelt på 77 lokalforeninger (per 31-12-2021). Dette innspillet sendes felles for de to fylkeslagene.

Norsk rovviltforvaltning kan på flere måter berøre våre medlemmers interesser med tanke på bruk av utmark. En balansert forvaltning av store rovdyr er kritisk viktig for ivaretagelse av høstbare viltarter for grunneiere og rettighetshavere.

Naturen har stor egenverdi. Vi har lange og brede tradisjoner i Norge knyttet til høsting av vilt- og fiskeressurser. Vi mener at naturen alltid må forvaltes med sikte på at det skal være rom for menneskelig høsting fra naturen. Vi står ikke på siden av naturen, men er en del av den. Samtidig har vi i langt større grad enn noen annen art evne til å endre og påvirke naturen.

Norges Jeger og Fiskerforbund har på sitt landsmøte (2015) vedtatt et nasjonalt mål om en stamme på maksimalt 2-3 familiegrupper av ulv i Norge, men aksepterer selvfølgelig det til enhver tid gjeldende bestandsmålet vedtatt av Stortinget.

Menneskers jakt på ville dyr fra naturen har opp gjennom årene endret seg fra nødvendig matauk, til fritidssysse med rekreasjon som hovedformål, der selve høstingen ikke lenger i samme grad er avgjørende som begrunnelse for utøvelsen. Med lange tradisjoner for høsting, har man underveis utviklet og optimalisert måter å jakte på og også hvilke midler man bruker til dette.

Flere utmarksbrukere kan vegre seg fra å benytte utmarka i frykt for å møte store rovdyr. Dette må vi respektere. Vi skal også ivareta friluftslivet i kommuner som bærer belastningen med ulv og bjørn. Vi er alle tjent med en forvaltning som kan balansere disse hensynene på en god måte, da dette vil bidra til å dempe konflikter samt skape økt tillit til forvaltningen.

En god dialog og et godt samspill med disse brukergruppene er viktig, da disse også bidrar aktivt innen bestandsregistrering av store rovdyr og bidrar som utførende part under lisensfelling.

I det følgende er våre innspill knyttet opp til den forrige forvaltningsplanen for store rovdyr for rovviltnemnda i region 4 (2014), men de står også på fritt grunnlag.

Litt om jakt med hund og hunderaser

Et svært viktig virkemiddel til flere typer jakt i vårt område er hund. Flere jaktformer utøves først og fremst med løshund. Opp gjennom årenes løp har vi avlet frem flere spesialiserte raser for denne typen jakt. Dersom en slik hund ikke lenger kan slippes løs, kan den derfor heller ikke benyttes til jakt.

I Norge har vi flere truede norske hunderaser, slik som Haldenstøver, Hygenhund og Dunker som benyttes som løs på drevet halsende hunder. Norsk Elghund grå er en rase det også blir færre av, men som også kan benyttes i bånd. Det eliminerer imidlertid halve bruken av rasen. Disse hunderasene er faktisk også beskyttet av Naturmangfoldsloven som domestiserte arter (§5, tredje ledd). Enkelte av disse artene har sitt opphav i vår Region 4.

Forord

Norsk rovviltforvaltning berører en større andel av befolkningen både i og utenfor forvaltningsområdet for ynglende ulv.

- Store rovdyr kan være til belastning for utmarksnæring, beitedyr, vilt og lokalbefolkning. Dette kan berøre eiendomsrett, beiterett, jaktrett, psykososiale forhold, liv og helse.
- Store rovdyrs tilstedeværelse i Norge utgjør også en verdi i seg selv for en annen del av befolkningen. Rovdyrene fungerer for mange som et slags symbol på at det fortsatt finnes ville dyr og vill natur i Norge.

Biomangfoldskonvensjonen forteller oss at naturen skal komme menneskeheten til gode. Det finnes mange hensyn som skal ivaretas når det gjelder den tosidige målsettingen i norsk rovviltforvaltning. Det finnes dermed også mange meninger som omhandler forvaltning av store rovdyr.

Samtidig er det ikke meninger eller partipolitiske syn som skal kunne styre en bærekraftig forvaltning. Det er viktig med en god faglig forankring gjennom erfaringsbasert kunnskap og dokumentert vitenskap.

Målsettingen er å gjøre forvaltningen forutsigbar samtidig som en skal etterstrebe og dempe konfliktnivået knyttet til store rovdyr.

Rovviltnemndenes mandat

Nemndenes mandat, oppgaver, ansvar, sammensetning og virketid følger av rovviltforskriften.

- Rovviltnemndene skal ivareta formålet med rovviltforskriften, som er å sikre en bærekraftig forvaltning av rovviltartene innenfor en ramme som ivaretar hensyn til næringsutøvelse og andre samfunnsinteresser.
- Rovviltnemnda skal også ha en løpende og nær kontakt med berørte kommuner, viltmyndigheter og interesseorganisasjoner.
- Rovviltnemnda er et statlig viltorgan som skal utøve Stortingets og regjeringens føringer i rovviltpolitikken, og er underlagt Klima- og miljødepartementets instruksjons- og organisasjonsmyndighet.
- Rovviltforvaltning er et svært krevende felt, og som medlem i en rovviltnemnd og fylkespolitiker er det viktig å ha en bevisst rolleforståelse. Når man utøver sin rolle

som medlem av rovviltnemnda må hvert enkelt medlem holde seg innenfor gjeldende rammer og føringer i rovviltpolitikken.

- Rovviltnemndene skal ha hovedansvaret for å iverksette tiltak i tråd med vedtatt nasjonal rovviltpolitikk innenfor sin region.
- Rovviltnemnda skal også arbeide innenfor rammene av Bernkonvensjonen, naturmangfoldloven, rovviltforlikene av 2004 og 2011 samt Stortingsmelding 21 (2015-2016).
- Rovviltnemndene skal også sikre den todelte målsettingen om å ivareta både levedyktige bestander av rovvilt og utmarksnæring i Norge. Dette innebærer blant annet at man fører en tydelig soneforvaltning som skiller beitedyr og rovvilt i tid og rom.

I forbindelse med oppnevningen har departementet lagt vekt på likestillingslovens krav til offentlige nemnder, krav om allmennpolitisk forankring gjennom at medlemmene har plass i fylkesting/Oslo bystyre og plass i fylkesutvalget i de fylker som har slike, samt at nemndene bør ha en viss politisk bredde.

Lisensfelling og skadefelling

Rovviltforskriften regulerer myndigheten til å fatte vedtak om felling av ulv i Norge. Det skal være tre årlige ynglinger av ulv innenfor ulvesonen, der familiegruppens revir i sin helhet ligger i Norge. Dersom over halvparten av reviret ligger innenfor ulvesonen, skal reviret regnes som innenfor sonen. Når en del av reviret ligger i Sverige, skal familiegruppen ikke regnes med i målet på tre årlige ynglinger.

Rovviltnemnda har myndighet til å fatte vedtak om felling etter rovviltforskriften, når bestanden av den enkelte art ligger over de fastsatte bestandsmålene for regionen. Nemndene kan ikke fatte vedtak om felling av ulv innenfor en familiegruppe eller på et revirmarkerende par dersom bestanden utelukkende består av tre familiegrupper eller revirmarkerende par innenfor ulvesonen.

Vedtak om kvote for felling innenfor familiegrupper eller revirmarkerende par av ulv som berører Sverige, kan bare fattes av Miljødirektoratet.

For lisensfelling av ulv er hovedregelen at det ikke fastsettes kvote innenfor ulvesonen dersom bestandsmålet ikke er nådd. Skademotivert lisensfelling av ulv kan imidlertid tillates også i ulvesonen dersom ulvebestanden er på eller over bestandsmålet.

Det er for ulv valgt å differensiere perioden for lisensfelling innenfor og utenfor ulvesonen. Fellingsperioden innenfor sonen er fastsatt til 1. januar til og med 15. februar. Utenfor ulvesonen er formålet med å åpne for lisensfelling i hovedsak rettet mot å forhindre nye pardannelser av voksne dyr eller streifdyr, og her er fellingsperioden fastsatt til 1. oktober til og med 31. mars.

En rovviltnemnd kan tildele kvote for betinget skadefelling på gaupe, jerv, bjørn og ulv til Fylkesmannen for å forhindre at disse artene gjør skade på bufe eller tamrein. Miljødirektoratet har myndighet til å fatte vedtak om skadefelling, og har lagt til grunn at uttak av enkelt dyr som regel bør prioriteres etter lisensfellingsperiodens slutt.

Kompetansehevende tiltak for å øke effektiviteten ved lisensfelling skal prioriteres.

Rovviltnemndene og Statsforvalteren bør også se på mulighetene for kompensasjonsordninger knyttet til fellingsvedtak og løpende utgifter for organiserte lisensfellingslag.

Aktuelle felles tiltak for genetisk verdifulle individer

- Myndighetene skal, gjennom DNA-innsamling av ekskrementer og hår og videre analyser, så langt mulig søke å fastslå genetisk status for de individer som vurderes felt.
- Videre oppfølging av slike individer skal skje gjennom ytterligere innsamling og analyser av DNA, eller ved merking med GPS-sender.
- Informasjon om posisjoner fra de GPS-merkede, genetisk verdifulle individene, skal tilfalle begge lands myndigheter gjennom en passord-beskyttet web-løsning. Hvert enkelt land vurderer om informasjon også skal legges på et åpent, offentlig nettsted deler av året.
- De ulver som er definert som genetisk verdifulle skal så langt mulig unntas fra skadefelling/skydtsjakt og lisensfelling/licensjakt.
- I de tilfeller genetisk verdifulle individer registreres i Norge, men der kriteriene for felling er til stede, skal svenske myndigheter kontaktes for å vurdere muligheten for å flytte individet til Sverige som et alternativ til felling.
- Når et nytt, genetisk verdifullt individ identifiseres i populasjonen, skal det andre lands myndighet straks informeres. Herunder også informasjon om videre tiltak.
- Når vedtak om felling berører familiegrupper eller revirmarkerende par av ulv som har revir i begge land skal det andre lands myndighet informeres, før vedtak om felling fattes. Dette gjelder også for ulv som ikke er definert som genetisk verdifulle.

Begrensninger

- Det kan ikke forutsettes at ethvert genetisk verdifullt individ i populasjonen kan identifiseres til enhver tid, for eksempel ved akutte skader på sau og tamrein på sommeren, eller i områder uten snødekke. Skadegjørende individ bør likevel, så langt det er mulig, identifiseres for i størst mulig grad å fastslå genetisk status.
- Genetisk status for individene skal tillegges betydelig vekt ved vurdering om felling/jakt.

Dette er likevel ikke til hinder for felling av slike individer der de samlede kriteriene for felling er oppfylt, og der andre tiltak er vurdert og konsekvensene for den skandinaviske ulvepopulasjonen er drøftet. I de tilfeller der skadevolder er kjent gjennom merking med GPS-sender, skal begge lands myndigheter oppgi frekvens for bruk til skadefelling/skydtsjakt, ved behov.

Forvaltning i Grenserevir og samarbeid med Sverige

Samarbeidet med Sverige skal være av en slik art at grenseflokker kan forvaltes på tvers av grensen i tråd med intensjonen i Bernkonvensjonen.

Når vedtak om felling berører familiegrupper eller revirmarkerende par av ulv som har revir i begge land skal det andre lands myndighet informeres, før vedtak om felling fattes.

Vedtak om kvote for felling innenfor familiegrupper eller revirmarkerende par av ulv som berører Sverige, kan bare fattes av Miljødirektoratet.

Rovviltnemdene skal forholde seg til siste års bestandsrapport for å avgjøre klassifisering av grenserevir. Her må det opprettes dialog med miljødirektoratet for at eventuelle uttak kan koordineres korrekt.

Ettersøk på store rovdyr

Statsforvalteren skal ha et overordnet ansvar ved ettersøk etter såret og skadet rovilt.

Statsforvalteren kan av dyreetiske hensyn koordinere dette med den enkelte berørte kommune. Oppgaven kan delegeres til kompetent personell (kommunal fallviltgruppe eller skadefellingslag).

Opplæring av interkommunale/kommunale fellingslag

Statsforvalteren skal bistå med finansiering for utdanning av kompetent personell i kommunene.

Bestandsovervåking

Hvor store bestander vi har av rovdyr er til enhver tid tema for diskusjon, og ofte er oppfatningen hos lokalbefolkningen at det er flere rovdyr enn hva som fremkommer av dokumentasjonen.

For å få en nasjonal bestandsovervåking som er enhetlig og lik mellom roviltregionene har Stortinget bestemt at det Nasjonale overvåkingsprogrammet for rovilt skal gi data om status og utvikling i roviltbestandene, herunder beskrive det antall årlige ynglinger som er dokumentert i regionene.

Regjering, departement, regionale roviltnemnder, sekretariater og statsforvalteren skal forholde seg til de data som det Nasjonale overvåkingsprogrammet leverer samt eventuelle dokumenterte ynglinger i sommerhalvåret.

Her skal det benyttes endelig bestandsrapport fra forgående bestandsperiode for å beregne forventet fremtidig stamme samt siste oppdateringer fra SNO og Miljødirektoratet.

Statens Naturoppsyn sitter med hovedansvaret for å spore ulveflokker, par og stedbundne, enslige individer i Norge.

Det skal til enhver tid være åpent for allmenheten å innrapportere viltkameraobservasjoner til SNO. Observasjonen skal deretter dokumenteres av Statens naturoppsyn.

Aktiv involvering av lokalbefolkning i bestandsregistrering

Norges Jeger- og Fiskerforbund arbeider årlig på oppdrag fra MD med årlig bestandsregistrering av rovilt regionalt. Fremtidens kompensasjonsordninger skal omhandle alle store rovdyrarter.

Forvaltningen er avhengig av tillit om en skal kunne basere bestandsregistreringen på frivillighet hos allmenheten. Her må forvaltningen arbeide kontinuerlig med brobygging samtidig som at Rovdata fremskaffer et transparent system som folk kan ha tillit til.

Statsforvalteren, miljødirektoratet og Statens naturoppsyn skal ha en løpende dialog med lokale sporingsmannskaper.

Byttedyr og predasjon

Forvaltning av store rovdyr er også nært knyttet til byttedyr og hjorteviltforskriften. Sistnevnte forplikter også Roviltnemndene i sine arbeider.

Det er viktig at rovdyrforvaltningen ivaretar bærekraftige viltstammer også lokalt i områder med høy predasjon, slik at hjorteviltbestandene fortsatt har et høstbart overskudd for mennesker. Hensyn til utmarksnæring og rettighetshavere skal her ivaretas.

Roviltnemndene må gjøre vurderinger i samråd med kommunal viltforvaltning slik at de samme områdene ikke bærer belastningen over tid, og slik at predasjonstrykket ikke blir for høyt i enkelte områder.

Dette er også viktig med tanke på byrdefordeling, konfliktdemping, lokal aksept og belastning over tid.

Husk at: 1 ulvepar eller en ulveflokk kan legge ned 120-144 elg i året, mens 1 enslig ulv kan legge ned 70-100 elg i året.

Forskrift om forvaltning av hjortevilt

Utdrag fra forskriften (egen understreking):

§1 Formål

Formålet med denne forskriften er at forvaltningen av hjortevilt ivaretar bestandenes og leveområdenes produktivitet og mangfold. Det skal legges til rette for en lokal og bærekraftig forvaltning med sikte på nærings- og rekreasjonsmessig bruk av hjorteviltressursene. Forvaltningen skal videre sikre bestandsstørrelser som fører til at hjortevilt ikke forårsaker uakseptable skader og ulemper på andre samfunnsinteresser.

Konvensjonen om biologisk mangfold

Konvensjonen fokuserer på at naturen skal komme menneskeheten til gode, og at økosystemer, arter og gener må brukes på en bærekraftig måte som ivaretar det biologiske mangfoldet på lang sikt.

Lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven)

Utdrag fra loven (egen understreking):

§1 (lovens formål)

Lovens formål er at naturen med dens biologiske, landskapsmessige og geologiske mangfold og økologiske prosesser tas vare på ved bærekraftig bruk og vern, også slik at den gir grunnlag for menneskenes virksomhet, kultur, helse og trivsel, nå og i fremtiden, også som grunnlag for samisk kultur.

§18 (annet uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk etter vurdering av myndighetene)

Kongen kan ved forskrift eller enkeltvedtak tillate uttak av vilt og lakse- og innlandsfisk

- a) for å beskytte naturlig forekommende planter, dyr og økosystemer,
- b) for å avverge skade på avling, husdyr, tamrein, skog, fisk, vann eller annen eiendom,
- c) for å ivareta allmenne helse- og sikkerhetshensyn eller andre offentlige interesser av vesentlig betydning,
- d) for innfangning til gjenoppbygging av bestander,
- e) for innfangning til lovlig oppdrettsvirksomhet,
- f) for forskning, undervisning eller taksonomisk virksomhet, eller
- g) som er fremmede organismer.

Vedtatt etter første ledd bokstav a til f kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Det skal ved vurdering av uttak av rovvilt etter første ledd bokstav c legges vekt på om bestandsmål som er vedtatt i Stortinget er nådd.

Myndigheten etter loven kan av eget tiltak iverksette uttak med formål som nevnt i første ledd bokstav a til d og g, jf. annet ledd. Uttaket regnes ikke som enkeltvedtak, og kan om nødvendig skje på annens eiendom. Kongen kan gi nærmere forskrift om slikt uttak.

Kommunen kan gi tillatelse til uttak av hjortevilt og bever for å avverge skade etter § 18 første ledd bokstav b, samt til å fjerne beverbolig eller dam for å hindre vesentlig skade ved oversvømmelse. Kommunens vedtak kan påklages til fylkesmannen.

Forvaltning av Gaupe

Det er tidligere anbefalt at grunnpilaren i den skandinaviske overvåkingen av familiegrupper **skal** være tilfeldig innmeldte observasjoner av familiegrupper fra publikum, noe som også vil bidra til å øke den lokale medvirkningen i overvåkingen av store rovdyr.

Kommentar til eksisterende planverk: Her legges ansvaret for dokumentasjon i sin helhet til allmennheten samtidig som at dette stiller krav til kompetanse fra samme part.

Erfaringsmessig fra felt er det ofte sporfunn av enkeltindivider som kan føre til dokumentasjon av familiegrupper. Her vil det bli naturlig med store mørketall så lenge ikke sporene skal kontrolleres av SNO.

I tillegg **kan** det i ulik grad være aktuelt med rettet søk etter familiegrupper organisert av Länsstyrelsen eller regionalt ansvarlig i Statens naturoppsyn (SNO) i form av aktivt søk/snoking, områdeinventering, rullende områdeinventering, takse-/ringlinjer og organisert søk med viltkamera.

Kommentar til eksisterende planverk: Det stilles her ingen krav til at SNO skal utføre søk etter gaupe eller møte opp på sporfunn fra allmennheten. Dette er noe staten "kan" følge opp i "ulik grad"

I de tilfellene der registreringer av **det som er tolket** som samme familiegruppe er gjort på begge sider av grensen fordeles en halv familiegruppe til hvert av områdene. I de tilfellene der det er gjort en tellende familiegrupperegistrering tett opp til grensen, men alle observasjonene er på samme side, **legges det en sirkel rundt observasjonen. Arealet på denne sirkelen varierer med tettheten av byttedyr.** Hvis 25 % eller mer av arealet av denne sirkelen er på motsatt side av grensen fordeles en halv familiegruppe til hvert av områdene.

Kommentar til eksisterende planverk NJFF: Dette bryter med rovviltforliket og forvaltningslovens prinsipper med tanke på at en til enhver tid skal benytte beste mulige tilgjengelige informasjon. NJFF stiller her spørsmål ved forvaltningens evne til alene å beregne tetthet av byttedyr uten inkludering av kommunal viltforvaltning og LMD.

I rovviltforliket av 16. juni 2011 fastholdes det at norsk rovviltforvaltning skal skje innenfor rammene av bestemmelsene i Naturmangfoldsloven og Stortingets behandling av denne, Bernkonvensjonen og den todelte målsettingen etter rovviltforliket av 2004, og den videre oppfølging av dette. Samtidig presiseres det at all forvaltning av rovdyr skal bygge på vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap, vektlegging av regional forvaltning, respekt for eiendomsrett og enkeltmenneskers og lokal- samfunnenes livskvalitet.

Skadedokumentasjon

Når det gjelder skadedokumentasjon, vil dette fremdeles skje i regi av [Statens naturoppsyn](#) (SNO). Ved funn av husdyr eller jakthund, gjeterhund eller lignende skal SNO undersøke

dyret for å fastslå hva taps- eller skadeårsaken kan være. På [Rovviltnemndas](#) nettside finnes en informasjonsfolder om hvordan en bør opptre ved kadaverfunn.

Kommentar til eksisterende planverk: Dette må differensieres tydeligere. Det må skilles mellom skadedokumentasjon og dokumentasjon av skadepotensiale. Lisensfelling er på lik linje som skadefelling en skademotivert fellingsmetode. En viktig del av skadedokumentasjon er dokumentasjon av store rovdyrs nærhet til bebyggelse og mennesker. Dette er en viktig oppgave for SNO for at forvaltningen skal kunne ta hensyn til psykososiale forhold, frykt og allmenn sikkerhet. Dette kan også berøre utmarksnæringen og hensynet til grunneiers rettigheter.

Rovvilt som opptrer nær bebyggelse eller befolkning

Individer som utviser en uønsket atferd, som tilvenning (habituering) til mennesker eller forsering av rovdyrbeskyttende gjerder søkes tatt ut ved lisensfelling gjennom avgrensning av lisensområde og bestemmelser om type dyr bl.a. på kjønn og alder.

Dette er et viktig punkt for ivaretagelse av hensynet til psykososiale forhold, liv og helse samt allmenhetens trygghet.

Når det gjelder rovvilt, i første rekke bjørn og ulv, som opptrer nær bebyggelse eller befolkning, og det vurderes å være akutt fare for liv og helse, så er det politiet som fatter avgjørelse, hvis mulig i samråd med statsforvalteren, om eventuell avlaving av rovvilt.

Dersom rovvilt tilegner seg et levesett, som er truende overfor folk eller hvor de lever tett innpå bebodde områder og skaper konflikter i forhold til mennesker, så ønsker nemnda å fjerne slike individer. Dette vil skje gjennom søknad til Miljødirektoratet, eller ved lisensfelling dersom det er et aktuelt virkemiddel.

Rovdyrforliket og nasjonal rovdyrpolitikk.

I rovviltforliket av 16. juni 2011 fastholdes det at norsk rovviltforvaltning skal skje innenfor rammene av bestemmelsene i Naturmangfoldsloven og Stortingets behandling av denne, Bernkonvensjonen og den todelte målsettingen etter rovviltforliket av 2004, og den videre oppfølging av dette.

Samtidig presiseres det at all forvaltning av rovdyr skal bygge på vitenskapelig og erfaringsbasert kunnskap, vektlegging av regional forvaltning, respekt for eiendomsrett og enkeltmenneskers og lokal- samfunnenes livskvalitet.

Kommentar fra NJFF: Det skal her være et tydelig skille mellom forskning og vitenskap i forvaltningen. Rovviltnemdene skal også ta hensyn til andre viltarter og en ivaretagelse av en bærekraftig utmarksnæring.

Det må presiseres enda sterkere hva erfaringsbasert kunnskap dreier seg om. Uttaket i 2021 har vist oss et stort sprik mellom anslått bestand og faktisk bestand.

Forvaltningen må vektlegge erfaringsbasert kunnskap og lokal kompetanse i forvaltningssaker og inkludere kommunal viltforvaltning i sine arbeider. Det er også meget viktig at Rovviltnemndas medlemmer har en bevist rolleforståelse og håndhever vedtatt nasjonal rovdyrpolitikk.

Viltkamera

Rovviltnemnda i region 4 har siden 2010 gitt betydelig økonomisk støtte til et prosjekt i regi av Norsk institutt for naturforskning, som går ut på oppsetting av såkalte kamerafeller for å

forsøke å styrke bestandsregistreringen av gaupe. I sentrale deler av Akershus og Østfold er det derfor satt opp et betydelig antall med kameraer ved kjente gaupetråkk. Ved å ta bilder av passerende gauper og sammenligne flekkmønsteret og fargetegninger så kan forskjellige individer skilles fra hverandre. Sammenliknet med annen registreringsmetodikk og bestandskunnskap tyder foreløpige resultater på at dette kan gi en god bestandsregistrering i områder med varierende eller manglende sporingsforhold på snø.

Kommentar fra NJFF: Slike kameraprojektet bør videreføres men det skal da åpnes for at organisasjoner som eksempelvis NJFF skal kunne drifte slike prosjekter regional og lokalt. Dette vil også være god konfliktdemping og bidra til økt lokalt engasjement. Prosjektet skal da gjelde alle rovdyrarter og kan også bidra til effektivisering av eventuelle uttak.

Utfordring for Utmarksnæringer

Det er en økende bekymring blant mange grunneiere, jaktrettshavere og jegere at store rovdyr påvirker utmarksnæringen negativt.

Ved etablering av store rovdyr i et område vil en større andel av hjorteviltet bli gjenstand for predasjon, samtidig som interessen for jakt med hund ofte blir redusert. Særlig gjelder dette i områder med ulv. Dette kan i sin tur gi seg utslag i reduserte inntekter for jaktrettshavere og jaktbasert utmarksnæring, samt reduserte jaktmuligheter for jegerne.

I enkelte områder kan en påregne at predasjonstrykket kan overstige høstningsverdig overskudd i den lokale hjorteviltstammen. En konsekvens av dette kan være at jakt opphører i disse områdene.

Lokale viltstammer skal også være bærekraftig over tid for fremtidige generasjoner.

Konfliktdempende tiltak

Nemndene vil prioritere ulike informasjonstiltak som kan bidra direkte til å dempe konflikten knyttet til faste forekomster av ulv, eksempelvis ulvetelefon eller kunnskapsprosjekter, når det gis støtte til konfliktdempende tiltak.

Det arbeides med å få avsatt midler til leie av jaktterreng for å dekke eventuelt tap av inntekter knyttet til jakt innenfor ulvrevir.

Kommentar fra NJFF: Vi imøteser denne ordningen meget positivt og refererer samtidig til Innst. 330 S (2015-2016) Vedtak 770: *Stortinget ber regjeringen utrede mulige økonomiske ordninger for tap av eventuelle rettigheter eller belastninger innenfor ulvesonen og viser til ulvesoneutvalgets forslag knyttet til dette spørsmålet.*

Rovviltnemndene i region 4 og 5 vil styrke kontakten med kommunene og interessegrupper i rovdryrområdene med sikte på samarbeid om bestandsregistrering og utvikling av konfliktdempende og forebyggende tiltak.

Lisensfelling av ulv kan iverksettes når data fra overvåkingsprogrammet viser at bestanden ligger over bestandsmålsettingen for region 4 og 5. Lisensfelling kan også iverksettes for å ta ut ulv utenfor forvaltningssonen, uavhengig av bestanden for øvrig.

Ved prioritering av stasjonær ulv eller familiegruppe som tillates tatt ut, skal det legges vekt på områdets betydning som beitemark, potensialet for framtidige skader og muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak.

Det skal også legges vekt på å oppnå byrdefordeling ved en utskifting av konfliktfylte familiegrupper når bestandssituasjonen tillater dette, slik at ikke de samme områdene skal opprettholde familiegrupper over lang tid.

Avslutningsvis

Vi kommer tilbake med flere innspill når det foreligger et utkast til ny forvaltningsplan. For eventuelle spørsmål til innspillet kontakt:

For NJFF Akershus: Per Steinar Slang og Per Rune Stav.

For NJFF Østfold: Roy Yven, Markus Nagele og Ole-Håkon Heier

Vennlig hilsen

Norges Jeger- og Fiskerforbund Østfold
Og
Norges Jeger- og Fiskerforbund Akershus